

raseri, hämdlystnad, o. s. v. — *Syn.* Hålla, Afhålla, Tillbakahålla. — *Å. sig*, v. r. Afhålla sig. *Jag kan ej å. mig ifrån att skratta, när jag tänker derpå.* — *Å-nde*, part. akt. o. adj.

*Å. kraft.* — *Återhållande*, n. 4.  
**ÅTERHÅLLIG**, a. 2. Se *Återhållsam*. — *Återhållighet*, f. 3. — *Återhålligt*, adv.  
**ÅTERHÅLLSAM**, a. 2. Som iakttagare måtta i sina njutningar. *Å. i vin, i kärlek.*  
**ÅTERHÅLLSAMHET**, f. 3. Iakttagande af måtta i njutningar.

**ÅTERHÄMTA**, v. a. 1. 1) Åter hämta, åter samla. *Å. krafter.* — Äfv. *Hämta åter.* — 2) (fig.) Åter upprepa. *Å. innehållet af ett argument.* — *Återhämtande*, n. 4. o. *Återhämtning*, f. 2.

**ÅTERIGEN**, å't'r-ijå'nn, adv. Åter, ånyo.  
**ÅTERINFÖRA**, å't'r-innsföra, v. a. 2. 1) Införa tillbaka, ånyo. *Å. varor i riket.* *Å. ett bruk.* — 2) (fig.) *Å. uti*, låta någon åter komma i åtnjutande af. *Å. någon i besittningen af sin egendom.* — *Syn.* Återinsätta, Rehabilitera. — *Återinförande*, n. 4.

**ÅTERINLÖSA**, å't'r-innlö'sa, v. a. 2. Genom inlösnung återvinna.

**ÅTERINSÄTTA**, å't'r-innså'tta, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) 1) Insätta tillbaka ell. ånyo. — 2) (fig.) Låta någon åter tilltråda eller komma i åtnjutande af. *Å. någon i ett embete, i en syssla, i besittning af ett arf, i sina rättigheter.* — *Syn.* Återinföra, Rehabilitera. — *Återinsättande*, n. 4. o. *Återinsättning*, f. 2.

**ÅTERKALLA**, v. a. 1. 1) Kalla tillbaka (från ställe, post, o. s. v.). *Å. ett bud.* *Å. en minister ifrån ett utländskt Hof.* (Fig.) *Å. i minnet*, draga sig till minnes, erinra sig. — Äfv. *Kalla åter.* — 2) Förklara, tillsäga, gifva till känna, att man ej vill stå vid, ej vidhålla hvad man sagt, att en gifven befallning ej får verkställas, o. s. v. *Å. ett löfte, en utsago, ett vittnesmål.* *Å. sitt omdöme om någon.* *Å. sina ord.* *Å. en order, en fullmakt.* — *Återkallande*, n. 4.

**ÅTERKALLELIG**, a. 2. Som kan återkallas.  
**ÅTERKALLELSE**, f. 3. Handlingen att återkalla; förklaring, tillkännagifvande, hvarigenom något återkallas. — *Å-akt, -bref, -skrift*, hvarigenom något återkallas.

**ÅTERKAST**, n. 3. Kast tillbaka.  
**ÅTERKASTA**, v. a. 1. Kasta tillbaka. *Å. en boll.* *En föremål, som å-r solstrålarne*, hvarifrån de återstudsas. (Fig.) *Å. en beskyllning på någon*, rikta den tillbaka på honom. — Äfv. *Kasta åter* (i egentl. bem.). — *Återkastande*, n. 4. o. *Återkastning*, f. 2.

**ÅTERKNYTA**, v. a. 3. (böjes som *Knyta*) Ånyo knyta. (Fig.) *Å. en förbindelse*, förnya den. — *Återknytande*, n. 4. o. *Återknytning*, f. 2.

**ÅTERKOMMA**, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Komma igen, tillbaka. *Han å-kom hem i går.* — Säges äfv. om tid, t. ex.: *Denna högtid å-mer en gång om året.* *En förgången tid å-mer aldrig.* — (Fig.) *Å. till*, åter bringa på tals, åter börja att omtala, afhandla, t. ex.: *Jag å-mer nu till mitt ämne.* — Äfv. *Komma åter.*

**ÅTERKOMST**, c. 3. Ankomst tillbaka. *Vid å-en.*

**ÅTERKRÄFVA**, v. a. 2. Se *Återfordra*. — Äfv. *Kräfva åter.*

**ÅTERKÄNNA**, v. a. 2. Åter tilldöma. I rättegångs- och förvaltningsstil. *Godset har blifvit å-ndt under kronan.* — *Återkännande*, n. 4.

**ÅTERKÖP**, n. 3. Köp, hvarigenom något återfås, som man förut ägt.

**ÅTERKÖPA**, v. a. 2. Köpa igen, tillbaka. — Äfv. *Köpa åter.* — *Återköpande*, n. 4.

**ÅTERLAST**, f. 3. Last af varor i återväg. *De intaga spannmål till å.*

**ÅTERLEFVA**, f. 1. Se *Qvarlefa*.

**ÅTERLEMNA**, v. a. 1. Lemna igen, tillbaka. *Å. hvad man fått, tagit, lånat.* *Å. en bok.* *Å. penningar, som man lånat.* — Äfv. *Lemna åter.* — *Återlemnande*, n. 4.

**ÅTERLIFVA**, v. a. 1. Åter upplifva, gifva nytt lif. Säges både egentl. o. fig. *Å. Luktdroparne å-de den afsdånade.* (Fig.) *Å. industrien.* — *Återlifvande*, n. 4.

**ÅTERLJUD**, n. 3. Återkastadt ljud. Se *Eko*.  
**ÅTERLJUDA**, v. n. 1. (böjes som *Ljuda*) Se *Genljuda*.

**ÅTERLÄNDA**, v. n. 2. (föga brukl.) Återvända, återkomma.

**ÅTERLÖNA**, v. a. 1. o. 2. (fig.) Se *Återgålda*.

**ÅTERLÖSA**, v. a. 2. 1) Genom inlösnung återtaga, återvinna. *Å. en pant.* — 2) (föga brukl.) Friköpa. *Å. en fånge.* — 3) (teol.) Friköpa, förlösa ur syndens våld. *Christus har återlöst alla dem, som tro.* — *Återlösande*, n. 4.

**ÅTERLÖSARE**, m. 3. (teol.) Christus, såsom den hvilken återlöst människorna.

**ÅTERLÖSNING**, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något återlöses, eller någon friköpes. — 2) (teol.) Friköpande ur syndens våld.

**ÅTERLÖSNINGSVERKET**, n. sing. def. Christi verksamhet till människornas befriande från synd och fruktan för döden.

**ÅTERMARSCH**, m. 3. Marsch tillbaka.

**ÅTERRESA**, v. n. 2. Resa tillbaka.

**ÅTERRESA**, f. 1. Resa, som göres tillbaka. *På, under, vid å-n. Fram- och å-n. På bort- och å-n.*

**ÅTERROPA**, v. a. 1. o. 2. Med rop kalla tillbaka.

**ÅTERSAMLÄ**, v. a. 1. Ånyo samla. — Äfv. *Samla åter.* — *Återsamling*, f. 2.

**ÅTERSE**, v. a. 2. (böjes som *Se*) Ånyo se; åter få se, åter träffa. *I en bättre värld å. vi hvarandra.*

**ÅTERSEENDE**, n. 4. Samma föremåls seende ånyo; återtråffande.

**ÅTERSJUNKA**, v. n. 3. (böjes som *Sjunka*) Sjunka tillbaka. (Fig.) *Å. i lasten.* — Äfv. *Sjunka åter.* — *Återsjunkande*, n. 4.

**ÅTERSKAFFA**, v. a. 1. Skaffa tillbaka. — Äfv. *Skaffa åter.* — *Återskaffande*, n. 4. o. *Återskaffning*, f. 2.

**ÅTERSKALL**, n. 3. Se *Genljud*, *Eko*. *Gifva å.*, genljuda.

**ÅTERSÄLLA**, v. n. o. a. 1. Genljuda, gifva eko. Jfr. *Eko*. *Skogen å-r hennes namn*, hennes namn genljuder i skogen. (Fig.) *Öfverallt å-r ryktet om hans bedrifter.* *Verlden å-r af hans beröm.*

**ÅTERSKEN**, n. 3. Återkastadt sken. *Gifva å.*  
**ÅTERSKÄNKA**, v. a. 2. Skänka en något tillbaka, för att visa sin erkänsla för en förut undfången skänk.

**ÅTERSLAG**, n. 3. 1) Slag tillbaka, återkastning. — 2) Se *Återstudning*.

**ÅTERSLÄ**, v. a. 3. (böjes som *Slä*) Slå tillbaka, återkasta, återstöta.

**ÅTERSPGLA**, v. a. 1. Liksom i en spegel återgifva, afbildas. *Den klara källan å-de hennes ljusva bild.* — *Återspeglung*, f. 2.